

Citește cu atenție textul de mai jos!

A fost odată, mai demult, o bătălie mare în hotarele noastre. Ungurii trecuseră munții și Ștefan-Vodă rămăsese biruit. Atunci, ca să nu cadă în mâna dușmanilor, domnul a tăiat-o de-a dreptul prin codri. Și-a mers, și-a mers cât o fi mers, până ce-a răzbit aci în Valea Putnei. Pe vremea aceea doar nu era lume multă ca acum...

Și-a nimerit pe Dumbravă, în dealul Bârseștilor, la o babă.

– Bună ziua, mătușă...

– Bună să-ți fie inima, i-a răspuns baba, că nici prin gând nu-i trecea cu cine sta de vorbă.

– Mătușă, fă bine și-mi dă ceva să mănânc, că vin din cale lungă și n-am întâlnit niciun sălaș în cale.

Baba, de cuvânt, i-a și dat niște jintiță și o pâne de meu iar drumețul, de obosit ce era, îndată ce s-a ospătat, a și adormit.

Și, cum se odihnea el, pesemne s-a dezvelit la piept, iar bătrâna a văzut pe el cămașa de zale.

– O fi vreun hoț, își da baba cu socoteala. Și cât pe ce să dea fuga să cheme feciorii...

Dar, privind la fața bălană a voinicului care dormea și la părul lui ca mătasa, se gândi că poate să fie un om de viță aleasă, căzut cine știe cum în strâmtoare.

De aceea, gazda așteptă până s-o trezi să-l iscodească; și se temea să nu se arate cumva feciorii ei, că erau aspri cu străinii.

Ci Ștefan-Vodă, cum a dat puțin ochii în gene, a și tresărit și, frecându-se la ochi, a întrebat:

– Mătușă, e departe de aci până la hotar. E cineva vrednic să mă scoată într-acolo ?

– Departe, maică, a răspuns baba. Dar cum să pornești într-acolo, că peste tot e codru de nu răzbate nici pasărea....

Atunci s-a liniștit Vodă, când a auzit că ieșise la bun liman și că n-a nimerit cumva în țara ungurească. Apoi începu a spune bătrânei cum a fost la bătălie, cum oastea i se risipise și cum s-a rătăcit prin coclaurii aceia.

Și, cum sta obosit, Vrâncioaia, că așa-i zicea babei, numai ce a căzut în genunchi și i-a zis:

– Doamne, nu te întrista. Eu sunt bătrână; am văzut multe și multe am pățit... dar niciodată n-am pomenit ca omul vrednic să rămână până la urmă de rușine... voi da de veste feciorilor mei să adune tovarășii lor de sub Dumbravă și pe cei care țin strajă la veghiul lui Bucur și, cu ajutorul lui Dumnezeu, s-or îndrepta toate.

3 Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Ce îi cere Ștefan mătușii?

- a) Să-i dea niște arme. c) Să-i dea haine curate.
b) Să-i dea ceva de mâncare. d) Să-i dea câțiva bani.

4 Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

De ce s-a liniștit Vodă?

- a) Pentru că a fost înfrânt. c) Pentru că n-a căzut în genunchi.
b) Pentru că n-a reușit să câștige. d) Pentru că n-a nimerit în țara ungurească.

5 Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului care indică ordinea corectă a întâmplărilor din text, așa cum s-au petrecut ele.

1.	Vrâncioaia îi dă ca ajutor pe cei șapte feciori ai săi.
2.	Bătrâna îl primește pe Ștefan cel Mare așa cum se cuvine.
3.	Ștefan cel Mare îl răsplătește pe feciori.
4.	După ce este biruit, Ștefan cel Mare ajunge la casa unei bătrâne.
5.	Cu ajutorul feciorilor, Vodă iese biruitor.
6.	Recunoscut, Ștefan povestește cum fusese înfrânt.

- a) 4, 2, 6, 1, 5, 3. b) 5, 3, 2, 6, 1, 4. c) 1, 2, 3, 4, 5, 6. d) 4, 2, 1, 6, 3, 5.

6 Unește cu o linie personajul cu acțiunea realizată.

Personajul

Vrâncioaia

Ștefan cel Mare

Pavel

Acțiunea realizată

I-a doborât pe dușmani cu ajutorul feciorilor.

A dat de veste feciorilor săi că Vodă are nevoie de ajutor.

7 Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.

Care enunț exprimă, pe scurt, conținutul fragmentului marcat în text?

- a) Ștefan cel Mare îi înfrânge pe dușmani fără ajutorul feciorilor Vrâncioaiei.
b) Ștefan cel Mare îi înfrânge pe turci cu ajutorul feciorilor Vrâncioaiei.
c) Ștefan cel Mare îi înfrânge pe dușmani căutând soldați din casă în casă.
d) Ștefan cel Mare îi înfrânge pe turci cu ajutorul soldaților din altă țară.

Vrâncioaia și-a trimis feciorii la lupta pentru ca

- a) nu-și iubea feciorii.
- b) își iubea mult țara.
- c) își ura mult feciorii
- d) nu-și iubea țara.

9 *Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.*

Care era starea sufletească a lui Ștefan-Vodă când a ajuns la Vrâncioaia?

- a) de tristețe
- b) de bucurie
- c) de mândrie
- d) de timiditate

10 *Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect.*

Care este explicația potrivită pentru „peste tot e codru de nu răzbate nici pasărea”?

- a) Era o pădure deasă.
- b) Plecaseră păsările călătoare.
- c) Era o pădure rară.
- d) Păsările nu puteau zbura pe acolo.

11 *Scrive, sub forma unor enunțuri, trei idei care îi veneau în minte lui Ștefan când a ajuns la casa Vrâncioaiei.*

12 *Citește cu atenție enunțurile următoare.*

Scrive A în caseta din dreptul enunțului adevărat și F în caseta din dreptul enunțului fals.

- Vrâncioaia l-a ajutat pe Ștefan cel Mare.
- Ștefan Vodă nu s-a odihnit la casa Vrâncioaiei.
- Ștefan cel Mare le dă feciorilor câte un munte drept răsplată.

13 *Citește cu atenție enunțurile următoare.*

Scrive Da pentru răspunsul afirmativ și Nu pentru răspunsul negativ la fiecare dintre întrebările de mai jos.

- Ștefan Vodă a ajuns biruitor la casa Vrâncioaiei?
- Vrâncioaia credea că e un om de viță aleasă?
- Feciorii Vrâncioaiei au adunat oaste pentru luptă?

Citește cu atenție textul de mai jos!

Soarele alunecase către apus și luna se ridica sus pe cer când Ma și Ba se întoarseră de la câmp. În ciuda mirosului de orez proaspăt gătit, găseau casa ca fiind neobișnuit de întunecată și de liniștită.

— De ce stă Minli pe întuneric? se mira Ma în timp ce se apropiau de casă.

— Poate e tristă că a renunțat la peștișorul ei, spuse Ba clătinând din cap.

— Puteam fi oare mai bătuți de soartă decât suntem deja? oftă Ma. Nu ne putem permite nici măcar să hrănim peștișorul fiicei noastre.

Însă, când cei doi intrară în casă și citiră biletul, Ma scoase un țipăt ascuțit, ca de pisică.

Dragii mei Ma și Ba,

Am pornit la drum spre Muntele Nesfârșit pentru a-l întreba pe Bătrânul din Lună cum ne putem schimba norocul. Se prea poate să lipsesc de acasă timp îndelungat, dar vă rog să nu vă îngrijorați, nu voi păți nimic. La întoarcere, voi umple casa cu aur și jad¹.

Cu drag, fiica voastră ascultătoare,

Minli

— M-a luat gura pe dinainte, se plânse ea. Acum suntem și mai bătuți de soartă, cu fiica noastră dispărută!

— Liniștește-te, nevastă, încearcă Ba să o încurajeze. Dacă ne mișcăm îndeajuns de repede, o prindem din urmă și o aducem acasă.

Ba scoase în grabă sacul de pânză, adună câteva pături și umplu o sticlă cu apă.

— E înaintea noastră cu o jumătate de zi, spuse el. S-ar putea să ne ia un timp până s-o găsim.

Ma îl privi, apoi pregăti pentru drum orezul gătit, răsturnându-l într-o oală cu capac. Nu conțeni din plâns nicio clipă.

— Numai poveștile tale sunt de vină, suspină ea. Le-a dat crezare și acum a plecat să vâneze cai verzi pe pereți.

Ba simți cuvintele ei tăioase ca lama unui cuțit, însă, în ciuda durerii care i citea pe chip, rămase tăcut și își văzu de împachetat. Cu mâinile tremurânde lega desaga, dar acestea își recăpătară blândețea când îi atinse umerii lui Ma.